

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 20 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

z *Mińska dnia 4 Maja*. Za odebraniem z Stolicy Urzędowych wiadomości o najsławniejszych Tryumfach, jakimi Opatrzność niezwyciężone woyska NAYJASNIEYSZEGO IMPERATORA Pana Naszego Naymiłościwszego nanowo pobłogosławić raczyła — Skutkiem których Stolica Francyi Paryż zaięta została, Napoleon Bonaparte koronę abdykował — Miasto nasze przeięte uczuciami nayżywszej radości obchodziło tę pamiętną w dziejach świata Epokę na dniu 1 i 3 terazniejszego miesiąca następnym porządkiem: Dnia 1 Maja o godzinie 10 ranney wszystkie Władze mieyscowe i liczne Obywatelstwo udali się do JW. Gubernatora Cywilnego, tłumacząc onemu te z serca pochodzące ukontentowania, jakimi każdy oddychał, i tę niezachwianą wierność ku Tronowi, Naylepszemu z Monarchow, jakiego tylko Opatrzność na szczęście Ludow zesłać mogła — Po czym JW. Gubernator Cywilny łącznie z Urzędnikami i Obywatelstwem udał się do JW. Wojennego Gubernatora, a z nim wspólnie do Cerkwi Katedralney dla złożenia Panu Zastępow naygorętszego podziękowania za tak widome i okazałe Prawicy Jego Dzieło, w czasie tych modłów huk harmat łączył się z głosami tysiąca Ludow, którzy wespół z Magistratem, Cechami i woyskową paradą okrywali cały rynek — wznosiły się ze wszystkich stron odgłosy: Niech żyje Niezwyciężony ALEXANDER Zbawca Oyczyzny i Europy — Wśród tak rzetelnych uniesień i okrzyków przeszli oba JW. Gubernatorowie, Urzędnicy i Obywatelstwo do Kościoła Rzymskiego Katedralnego, w którym JW. Biskup Miński Kawaler Dederko intonował Te Deum — Po zakończonym nabożeństwie udali się wszyscy na wspaniały obiad do JW. Wojennego Gubernatora, na którym toasty za zdrowie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI i Jego niezwyciężonych woysk, tudzież za zdrowie Sprzymierzonych Monarchow spełniane były — Tym czasem pospółstwo napelniające rynek częstowane było upieczonym wotem i rozmaitemi napojami. — Wieczorem całe miasto z własney każdego chęci oświecone zostało — Dnia 3 Maja w niedzielę po zwykłym nabożeństwie JW. Cywilny Gubernator dla wszystkich Urzędnikow i licznie zgromadzonego Obywatelstwa dał wielki i wspaniały obiad — Spełniano na onym jednostayne toasty, a radość na twarzy każdego malująca się tłumaczyła wyraźnie uniesienie się serca ku Naylepszemu MONARSZE zaszczytowi wieku, który go ogląda, i wzorowi prawdziwie wielkich i łaskawych Mocarzy — Wieczorem na Teatrze tutejszym dana była Reprezentacya Opery Wesele Krakowskie, ku końcowi oney okazał się Żołnierz Polski — powracający w Okolice Krakowa, opowiadanie onego o Dobroci i Wielkości ALEXANDRA, z iaką ze wespół Rodakami onego postąpił. — rozrzewniła tłumnie zebranych Widzów, każda wzmianka tego Oycia Ludów i Jego Dzieł wielkich oklaskami huczny przyięta była, a łzy radości i wdzięczności lepiej ieszcze wewnętrzne tłumaczyły uczucia — Zatem ukazało się stosowne Tableau — które wyobrażało wewnątrz Świątyni Sławy; w głębi oney na kolumnie gerlandami opasanej Bust Monarchy. Bogini Pokoju, iedną ręką wieńczy głowę bohatera wieńcem laurowym, a drugą podaje Europejską gałązkę Oliwną, która się wyobraza w postaci Królowey, głowa Jey ozdobiona Koroną Imperyalną, a Paludament okryty Herbami Mocarstw Europey-

skich, postać Jey ku MONARSZE z pokorą nakłonioną wyobraza wdzięczność wszystkich Ludów, u nóg Europy siedzi Bogini Obfitości, w iednym ręku trzyma Róg Amaltei, a drugą skazuje na popiersie ALEXANDRA, od którego szczęście ogólne pochodzi — po drugiej stronie Świątyni na Lwie uspio-nym wznoszą się zwycięzkie trofea Sprzymierzonych Narodów Laurowemi powiązane wieńcami, na wierzchu onych widać spoczywającego Marsa po tak okazałych trudach — U spodu kolumny iasnieją następujące wiersze.

Wielkiego w pośród walek i w Marsowym znoju
Czciemy Pólnocy Cesarza,
Więszym ieszcze Go znaydziem na łonie Pokoju,
Którym Europę obdarza. —

Swiadkiem chyba obecnym bydz potrzeba, żeby wyobrazić można powszechnie uniesienie się — Krocie głosów łączyć się zdawały w ieden, wszystkie uczucia były wspólne, i wszystko razem usty i sercem wołało za długie i szczęśliwe Naylepszego MONARCHY Panowanie — Stosowne śpiewy zakonczyły Spektal — z którego cała Publiczność udała się do tutejszego pięknego w guście Angielskim zrobionego Ogrodu, (drogię pamiątki szacownego Meża JW. Senatora Karniejowa, uiegdys Gubernatora Mińskiego) Gaie, Altany, Kioski, Morty i dalsze tego Ogrodu ozdoby iasniały tysiącem ogniów — Zapalono wielki Faierwerk, zgromadzenie ludu do pięciu tysięcy napelniało obszerne to mieysce — za ukazaniem się w ogniach brylantowych Świątyni Sławy, a w niej Imienia Nayiasniejszego ALEXANDRA I. Tłum ten iednostayne podniósł ku Niebu okrzyki, które rozlegając się w powietrzu piękney i pogodney nocy, obijały się o sklepienie Niebios, i wywwały Naywyższej Istoty, aby Ich Naylepszemu MONARSZE w setne lata błogosławić raczył.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA.

Gazeta uprzywileiowana Wiedeńska zawiera, co następuje:

z *Paryża 5go Maja*. Król po swoim uroczystym wieździe do *Paryża 3go Maja*, oddał wizytę NN. Cesarzom Rossyyskiemu i Austryackiemu, i Królowi Pruskiemu. — Dnia 4go, po rewii woysk Sprzymierzonych, Obecni w *Paryżu* NN. Cesarze Rossyyski i Austryacki, tudzież Król Pruski udali się do Pałacu Tuileryjskiego, gdzie Królowi Francuskiemu oddali wizytę. Potym wszyscy Monarchowie ukazali się na Balkonie pawilonu Flory, i w ich obliczu woyska Sprzymierzone, pod wodzą Jego Cesarzowskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Konstantego, defilowały.

Tegoż dnia Lord Wellington przybył do *Paryża*. — Marszałek Suchet przez rozkaz dzienny w swojej główney kwaterze *Narbonne*, 19go Kwietnia wydany, ogłasza rozeym, który wspólnie z Marszałkiem Soulttem zawarł z Lordem Wellingtonem. „Granice Francyi, Hiszpanii i Departamentu wyższej Garbny, (mówi) mają służyć za linią demarkacyjną od strony Departamentów wyższych *Pirenei, Arriege, i Aude*. Związek pocztowy przez *Tulużę i Bordeaux* z *Paryżem* i całą Francją ma bydz zupełnie wolny. Załogi Francuskie, które ieszcze zostaią w twierdzach Hiszpańskich, powrócą do *Perpignan &c*. Woysko *Aragońskie i Katalońskie* rozłożone zostanie po kwaterach:

Po między innemi Deputacyami w St. Quen, P. Fontanes od Uniwersytetu Francuskiego, rzekł do Króla:

„Uniwersytet, którego był nowy nad pięć lat nie liczy, spotykał w tym czasie nie jedną przeszkodę, która wstrzymała jego postęp, i niszczyła to dobro, iakie mógłby był uskutecznić: lecz może przecie oddać sobie to świadectwo, że się w iakiejkolwiek części do uleczenia złego przyłożył. Nie można powątpiewać, że nowy systemat instrukcyi przykłada się wiele do rozwinięcia władz umysłowych, ale też niemialey iest prawdą, że edukacya, która kształci serce i obyczaje, nie iest ieszcze w tym stopniu, w iakim iest nauka umiejętności, &c. &c. — Król na to odpowiedział: „Czule iestem wzruszony uczuciami, które mi Uniwersytet oświadcza. Znam ia korzyści, które on zdziałał, i które zdziałać może. Mały stopień oświecenia prowadzi do błędni, gruntowne oświecenie wiedzie do prawdy. Chcę aby Uniwersytet przedłużał swoją staranność o rozkrzewienie światła, ale aby razem czuwał nad obyczajami. Spodziewam się że Ja, i moja Familia będą w tym względzie przykładem dla narodu.„

Podróż Bonapartego, która aż do Avinionu była spokojna, stamtąd aż do Aix zagrożona została wzburzeniami gwałtownego rozjątrzenia i zemsty gminu przeciwko jego osobie. Zaledwo obecność Kommissarzyw Mocarstw Sprzymierzonych zdolną była uśmierzyć nienawiść pospólstwa, które Bonapartego ofiarą swoją uczynić chciało. — Nakoniec wygnaniec ten przybył do Frejus, portu nie daleko Tulonu, gdzie przed 12tą laty wylądował, powracając z Egiptu. Feldmarszałek Leytn. Austriacki Koller i Półkownik Angielski Campbel siedli z nim na Fregatę Angielską która dnia 2go maja wypłynęła z niemi do wyspy Elby.

Gazety Berlińskie umieściły z Gazet Francuskich następujące wiadomości:

z Paryża 6go Maja. Wczoray zgromadziła się tymczasowa Rada Stanu w Tuilleries, na której sam Król Prezydował. Monsieur i Xiążę Berry byli obecni temu posiedzeniu, które przez trzy godziny trwało. — Dziś Król dał audyencyą całemu Senatowi i Ciału Prawodawczemu. Prezydenci Barthelemy i Faulcon mieli do Króla mowy. — Jenerał Bubna odjechał z Lugdunu do Piemontu, gdzie obeymuie dowództwo, aż do przybycia Króla Sardyńskiego.

Bonaparte dnia 25go przejeżdżał przez Avinion w nocy, iednakże pospólstwo o tym przejeździe uprzedzone, zgromadziło się na ulicach, i byłoby się dopuściło postępków, iakie mu jego zawiść podawała, gdyby w tymże czasie Oficer z wartą, uprzedzając powóz, nie otworzył mu był drogi. Tym czasem powóz w galopie przeleciał, a Bonaparte zaledwo miał czas swojemu obrońcy powiedzieć, iż mu iest wielce za to obowiązany. — Znajdują Bonapartego znacznie zmienionym; w jego weyrzeniu iest coś okropnego, a farba jego twarzy iest ieszcze żółdziejszą, niż była. — Już on nie znajduje się na ziemi Francuskiej. Przybyły wczoray do Paryża goniec przywiózł nowinę, że w porcie Frejus wsiadł na fregatę Angielską, którą popłynął do Elby. Jenerałowie Wysokich Mocarstw Sprzymierzonych Szuwałów, Koller, Truchses i Campbel wsiedli z nim na też samą Fregatę. Dniem piérwiew siostra jego Xżna Borghese widziała się z Bonapartem, lecz pomimo usilnych jego prozb, aby mu towarzyszyła, nie chciała na to zezwolić.

Z Miasteczka Orgon o 4 godziny drogi od Avinionu dnia 25go Kwietnia donoszą, co następuje: „Dziś zrana o godzinie 8mej trzy powozy przybyły do naszego miasteczka, które się przed domem gościnnym zatrzymały. Jak tylko nagle rozeszła się pogłoska, że w iednym z nich znajduje się Bonaparte, gmin wzburzony otoczył powozy, a poznawszy Bonapartego wołał niestannie; śmierć tyranowi, Niech żyje Król! Znoszono zewsząd jego obrazy i palono ie w jego oczach. Kobiety uzbroione kamieniami wołały; „Okrutniku, co zrobiles z naszymi dziećmi! Męszczyni

żądali, aby wołał, niech żyje Król, Ludwik XVIII! — Co on drząc uczynił. — Obawiają się aby mieszkańcy wyspy Elby, równie go zle nie przyjęli, i tam się albowiem umysły mocno przeciwko niemu rozjątrzone.

Z Paryża 7go Maja. Dziś Królowi o około godziny 1szej o południu przedstawione były następujące osoby: w Sali tronowej: Xiążęta, Marszałkowie, Jenerałowie, Prezydent Senatu, Prezydent Ciała Prawodawczego, Grandowie Hiszpańscy, Urzędnicy zajmujący miejsce w Luwrze, Kardynałowie i Posłowie Cudzoziemscy. W Sali Pokoju; Jenerałowie dywizyi, którzy ieszcze nie byli przedstawieni, Senatorowie, Arcybiskupi i Biskupi, i ci wszyscy Cudzoziemcy, którzy mają przystęp do Dworów, do których należą.

Wyrokami d. 6go Maja Król postanowił. 1) Iż Senat i Ciało Prawodawcze zwołują się, nie na 1oty Czerwca, ale na dzień 31szy Maja. 2) Potwierdza się Rada wojenna ustanowiona wyrokiem Jeneralnego Namieśnika Królestwa, której Prezydentami mianuje Król Marszałków Ney, Augereau, Macdonalda i Jenerała Dupont. 3) Uchyła się wyrok przeszłego Rządu, pod dniem 4tym Stycznia. względem formowania Partyzantów. Ministeryum wojenne znowu żoład za miesiąc wojsku Francuskiemu wypłacić nakazało.

Po między osobami, które mają składać przyszłe Ministeryum, mianują nayszczególniey Xięcia Beneventa, Jenerała Dessolles, Abbego Montesquiou, Barona Louis i P. Montciel. Powiadają także, że Marszałkowie Berthier i Marmont mają bydź mianowani Kapitanami gwardyi Królewskiej. — W Dekoracyi legii honorowej, zamiast głowy Bonapartego ma bydź też Henryka IV. a zamiast orła, trzy lilie. Napis honor i Oyczyzna ma pozostać.

Monarchowie Sprzymierzeni w tym miesiącu udać się mają do Londynu, gdzie już na przyjęcie tych Wysokich gości wielkie czynią się przygotowania. Po swoim powrocie z Anglii do Paryża, ciż Monarchowie mają bydź obecni Koronacyi Ludwika XVIII.

Dla sprowadzenia na powrót ienców Francuskich Król mianował następujących Kommissarzy: do Rosyi Jenerała Maurin, do Austrii Jenerała Jacquinet, do Hiszpanii i Portugalii Jen. Lorge, do Prus Saxsonii, Hannoveru i Szwecyi Jenerała Henin.

Mówią, że Lord Wellington będzie mianowany posłem Angielskim przy Dworze Francuskim. — Baron Sacken, iako Gubernator Paryża pod dniem 4tym maja doniósł tymczasowemu Kommissarzowi Departamentu wojny, że Bankierowie Paryscy złożyli u niego sumę 8,000 franków, na podniesieniu się papierów bankowych Rossyjskich w piérwszych dniach weyścia woysk Sprzymierzonych do Paryża, zyskaną, z prozbą, aby ta między ranionych Rossyjskich rozdzieloną była. Jenerał Baron Sacken, uwiadamia, że Nayiasnieyszy Cesarz Rossyjski dozwolił łaskawie przyjąć tę ofiarę, z warunkiem, aby na cztery równe części rozdzielona, każdemu Korpusowi woysk Sprzymierzonych dla jego rannych w 4tej części oddana była.

Przed kilką dniami Ich Cesarzskie Wysokości oba Wielcy Xiążęta Rossyjscy Mikolay i Michaf oglądali w Muzeum galeriy malowideł. Gdy byli przed obrazami Lebruna, które wystawiają bitwy Alexandra, pokazujący zwracał Ich uwagę na Alexandra siedzącego na wozie tryumfalnym. — Mnie się lepiej podoba, powiedział młodszy Xiążę, ten obraz, wskazując na Alexandra, który pod swą opiekę i obronę przyjmuie familią Daryusza.

Wjazd Ludwika XVIII do Paryża.

Z obszernego opisu dajemy tu krótki wyciąg téy uroczystości. 1) Postępowały najprzód mocne oddziały Kawaleryi tak z woyska liniowego, jakoteż z gwardyi konney Paryskiej. 2) ośm ośmiokonných powozów ozdobionych herbami Francuskimi i kwitnącymi liliami. 3) Oddziały piechoty, tak z woyska liniowego, jakoteż z gwardyi Paryskiej. 4) Processya więcey jak stu biało ubranych Panienek, które w imieniu pleci niewieściey Stolicy witały w St Quen Króla

i Xiężnę *Angouleme*; jedna z tych Panien niosła białą chorągiew z napisem na jednej stronie: *Opatrzność powraca nam Bourbonów*, na drugiej zaś *niech żyje Król!* 5) Rada miasta *Paryża* w 17tu poiazdach. 6) Jeneralitet bardzo świetny i liczny, albowiem wielu wyższych officerow Sprzymierzonych do niego się takż przyłączyło. 7) Wielkie massy woyska liniowego, Infanteryi, Kawaleryi i Artylleryi. 8) Król — siedział on w ośmiu białemi końmi uprzężonym pojeździe, w granatowej sukni z Jeneralskimi szlifami, po lewey jego stronie siedziała Xiężna *Angouleme*, a naprzeciwko nim siedzieli Xiężę de *Conde* i Xiężę de *Bourbon*. Z prawey strony pojazdu jechał konno brat Królewski Hrabia *Artezji*, z lewey zaś syn jego Xiężę de *Berry*, oba Marszałkami i Jenerałami otoczeni; zaraz przed powozem jechał Marszałek *Berthier*, za powozem zaś Marszałek *Moncey*. Na wszystkich ulicach, któredy przechodziła ta parada, domy były ozdobione wywieszonymi dywanami, wieńcami i girlandami. W jednej bramie tryumfalney, wystawiającej bramę miasta od *St Denis*, wisiała piękna i kosztowna Królewska korona, która, gdy Król przez bramę przejeżdżał, zniżyła się nad jego głowę. — Tu powitał go Prefekt Departamentu Sekwany *Baron Chabrol*, oddając klucze *Paryża*, na co Król odpowiedział: „Dotykam się tych kluczow miasta *Paryża*, i zwracam je w jego ręce, albowiem w żadnych innych godniey umieszczone bydź nie mogą.” W pewnych odległościach wystawione były rusztowania, z których przygrywały muzyki na różnych instrumentach. Na placu, *des Innocens* były dwie takie Orkiestry. Tu Król kazał się wstrzymać, i przyjął wieniec z kwiatow, które mu ofiarowały niewiasty handlujące rybami. Prześliczne i bardzo pięknie przybrane dziecko ofiarowało Xiężnie *Angouleme* koszyk z kwiatami i wypuściło dwie turkawki. O godzinie w pół do trzeciey powoz Królewski stanął przed Kościołem Katedralnym. Król wysiadł przed wielkimi drzwiami Świątyni, gdzie od całej Kapituły w zupełnym Ornacie był przyjęty. Na przemowę Dziekana, Król odpowiedział: „Przy wjeździe do moiego dobrego miasta *Paryża* pierwszą moją myślą jest podziękować Bogu i Najswiętszey Jego Matce, Potężney Opiekunice Francyi, za cud, który nieszczęściu mojemu koniec położył. Jako Potomek *Ludwika Świętego*, starać się będę nayusilniey naśladować jego cnoty.” Potém Król pod baldachimem, przez czterech Kanonikow niesionym, został przed Wielkim oltarz zaprowadzony. Arcy Biskup *Rheimski Talleyrand Peligord*, jako Wielki Jałmużnik Królewski, podał Monarsze xiążkę Jego modlitwy. Król ukląkł, i z naywiększą skruczą przez kwadrans cały błagał na kolanach Pana Zastępow. Tym czasem Orkiestra zaintonowała hymn *Te Deum*, a potym *Domine salvum fac Regem*. Przy końcu ostatniego zawołali przwtomni: *niech żyje Król* — Na drodze z *Kosciola do Thuilleries* Król kazał stanąć na *Pont-Neuf*, okolo wystawioney w modelu statui *Henryka IV*. Na podnóżku tey statui był napis: *Ludovico Reduce, Henricus redi-vivus*. — Tu Akademia muzyki, która się w orkiestrze zgrupowała, grała narodowe pieśni na pochwałę dobrego Króla, a lud i żołnierze kończyli w chorach każdą strofę. — W tymże czasie Pani *Blanchard* trzymając w każdym ręku białą chorągiew w balonie swoim wzniosła się na powietrze, a orszak cały po-ciągnął do *Thuilleries*.

W tym zamku Xiężna *Angouleme* przyjęta była w swoich pokojach przez 140 Dam pierwszey rangi, które się na ten koniec tam zgromadziły. Wszystkie były ubrane biało, bez żadnych kleynotow, a lilie zdobiły ich włosy. Lecz zaledwie to powitanie przeminięło, kiedy Xiężna *Angouleme* omdlała; smutne i boleśne wspomnienia nie mogły nayżywiey nie działać na Jey czule serce. Pierwiey jeszcze, gdy przejeżdżała okolo tak nazwanego *Palais de Justice* (Pałac Sprawiedliwości) zaledwo ją żal i smutek nie wprawił w omdlenie.

Po niejakiem czasie Król, Xiężna *Angouleme* i Xiężęta krwi, wśród tysiącznych okrzykow ludu, ukazywali się na Balkonie wielkiego appartamentu, i zna-

kami swojego ukontentowania odpowiedzieli powszechney radości mieszkańcow. — W wieczor całe miasto było oświecone, i nie tylko publiczne budowy, ale nawet prywatne z wielkim przepychem. O godzinie gtey na moście *Ludwika XVI* spalony był wielki fairwerk, po którego widzeniu Król udał się do swoich wewnętrznych pokoiow.

Jest rzeczą godną uwagi, że gdy przed wybuchnieniem rewolucyi, za poradą *Weckera*, zgromadzone były Stany Jeneralne, owo pierwsze posiedzenie, od którego się pasmo nieszczęść rewolucyynnych zaczęło; w roku 1789, odbyło się dnia 3go Maja; a we 25 lat późniey, to jest w 1814 dnia 3go Maja, *Ludwik XVIII* z długiego wygnania powrócił na tron swoich Przodkow.

W Z O C H Y.

Gazeta Wiedeńska donosi, że Król Neapolitański w nocy z 28go na 29ty Kwiet. w towarzystwie swego Ministra Margrabiego *Gallo* udał się w podróż z *Bolonii* do *Neapolu*. — Mianował wprzód ten Król Komandorami i Kawalerami orderu obojga *Sycylii* niektórych Jenerałow i officerow Austryackich, którym Cesarz Austryacki dozwolił noszenia tych znakow.

Pomiędzy Margrabią *Gallo*, a Hrabią *Mierem* dnia 20go Kwietnia została zawarta Konwencya, według której woyska Neapolitańskie w dniu 1szym Maja cały kraj *Toskański* oddać powinny Wielkiemu Xięciu *Toskańskiemu Ferdynandowi*. Wszystkie podatki, i zaległości do 1go Maja należą do Króla Neapolitańskiego. Wszystkie woyska Neapolitańskie do 1go Maja ustąpić mają z krajow *Toskańskich*, wyjąwszy te miejsca, w którychby na żądanie Kommissarza Xiążęcego pozostać jeszcze miały: woyskom tym w przechodzie dawana będzie żywność i pomoc do przewozu. Chorzy w szpitalach pozostaną na koszcie Xiążęcia. Wystawiona przez Króla Neapolitańskiego *Toskańska* legia pozostaje do rozrządzenia *W. X. Ferdynanda*. Te goż dnia Król Neapolitański wydał do mieszkańcow *Toskanii* odezwę, w której im o powrocie pod berło dawnych Panow donosi. Dnia 27go Kwiet. przybył z *Bolonii* Xiężę *Rocca Romana*, Kommissarz Króla Neapolitańskiego, aby na skutek tey Konwencyi oddał *Toskanią* Jeneralnemu Kommissarzowi *W. X. Wirzburskiego*, Xięciu *Rospigliosi*.

Oyciec Święty d. 20go Kwiet. opuścił *Imola* i przez *Cesene* udał się do *Rzymu*, gdzie przybycie Jego Świątobliwosci już dnia 26go Kwiet. przez proklamacyą Króla Neapolitańskiego, i przez podanie do powszechney wiadomości listu, który ten Król do Papieża pisał, ogłoszone zostało.

N I E M E X.

Nayjaśnieysza Cesarzowa *Rossyjska*, wraz z N. Matką swoją Margrabiną *Badeńską*, i Siostrą, Królową *Szwedzką*, dnia 5go Maja przybyła z *Karlsruhe* do *Manheimu*, w śród naywyższey radości mieszkańcow przyjęta.

z *Bremen* 11go Maja. Dnia 29go Kwiet. Marszałek *Davoust* w *Hamburgu* w odezwie do załogi, ogłosiwszy wypadki i przemiany w *Rządzie Francuskim*, postanowił. 1) Biała chorągiew powiewać będzie od tey chwili na wszystkich szancach i wieżach *Hamburga* i *Haarbürga*. 2) Wszyscy Urzędnicy 32giey dywizyi wojenney, tak woyskowi iako i Cywilni, tudzież żołnierze korpusu, mają przypiąć białą kokardę, która odtąd jest właściwą kokardą *Francuzow*. 3) Wszystkie Władze i Urzędnicy uznac mają *Ludwika XVIII* iako Króla *Francuzow*. 4) Od dnia dzisieyszego miasta *Hamburg* i *Haarbürg* mają bydź osadzone w imieniu *Ludwika XVIII*. — Odezwa ta kończy się następnemi słowy: Żołnierze! wyrokiem Senatu upoważnionym przez życzenie wszystkich *Francuzow*; do którego Ciało Prawodawcze, Wielcy *Dygnitarze*, *Trybunały*, *Miasta* i woysko przystąpiło, *Rząd Cesarski* we *Francyi* jest zniesiony; a *Dynastyja Bourbonow* na tron przywołana. — Przynajmniej wierność i posłuszeństwo Królówi naszemu *Ludwikowi XVIII*.

Hamburg nie zwłócznie od woysk *Francuskich* opuszczony i przez woyska *Sprzymierzone* objęty bę-

dzie. Załoga Francuska w powrocie swoim ma przechodzić przez *Bremen i Osnabruk*: chorzy zaś, ranieni i artyllerya ma być wodą przeprowadzona. Wielu Urzędników Francuskich przejechało już przez miasto nasze.

Z *Bruxelii 4go Maia*. Twierdza *Vesel* podług autentycznej wiadomości w dniu 5tym Maja wojskom Pruskim ma być oddana. Załoga wyjdzie do *Lille*.

Ogłoszono tu wyrok Cesarza Austriackiego, który wyraża, iż ponieważ Mocarstwa Sprzymierzone postanowiły, aby Departamenta *Belgicki i Leodyjski* w imieniu Mocarstw Sprzymierzonych rządzone były, przeto Monarcha ten Barona *St. Vincent* Jeneralnym Gubernatorem tych Departamentów mianuje. — Baron *St. Vincent* na mocy tego postanowienia wszedł już w obowiązki swojego urzędowania.

Wczoray *J. K. W.* Xiążę Następca Szwedzki przybył tu na powrót z *Paryża*, i dziś po danej audyencji Rossyjskim i Pruskim Urzędnikom w jego głównej Kwat. będącym, osoby te na obiad do siebie wezwał. Xiążę ten odjeżdża jutro przez *Kolonię i Hannover* do *Lubeki*, gdzie, wsiadłszy na okręt, odpłynie do *Szwecyi*. — Armia Szwedzka powraca we czterech kolumnach; *Saska* także milicya, za szczególnem zezwoleniem *Nayiasnieyszego Cesarza Rossyjskiego* udała się już w marsz do swojej oyczyzny. — Wóz tryumfalny z *Brandeburskiej* bramy, w przewozie swoim z *Paryża*, zapakowany w skrzyniach na szesciu wozach, przeszedł tędy udając się do *Berlina*. — Zapowiedziane są dni, w których przez nasze miasto przechodzić będą załogi twierdz przez Francuzow opuszczonych. Załoga *Hamburska* ma przechodzić 3go Lipca. (z *Gaz. Berl.*)

HOLLANDYA.

z *Hagi 8go Maja*. Dnia 26go Kwiet. załoga Francuska wyszła z *Deventer*, na której miejsce weszło 500 ludzi wojska *Hollenderskiego*. — Dnia 3go Maia załoga *Hollenderska* obiegła twierdzę *Berg-op zoom*. — Dnia 4go *Helder* i należące do niego twierdze, tudzież okręty wojenne w portach, przez Gubernatora *Północnej Hollandyi* uroczyscie na imie *Wilhelma I.* w posiadanie wzięte zostały. — Wyruszyły także wojska *Hollenderskie* pod Jenerałem *Dupont*, dla zarięcia twierdz *Mastrichtu i Venlo*. — Od 30go Kwiet. *Hollenderska* flaga powiewa na wieżach *Midelburga*, miasta stołecznego wyspy *Valchern*. Dnia 1go Maja *Francuzi* stamtąd wyciągnąć mieli, a wyspa i miasto przez wojsko *Hollenderskie* objęte.

Mamy tu niezawodną wiadomość, że wojska *Angielskie* obiegły miasto i twierdze *Antwerpii*, z której *Jen. Carnot* i wojska *Francuskie* wyciągnęły.

ANGLIA.

z *Londynu 5go Maja*. Wczoray przybył do *Harwich* Xiążę Następca *Oranii*. — Na ostatnim posiedzeniu Izby Niższej *P. Withbread* zapytał Ministrow, czyliby w nowej konwencji z Rządem *Francuskim* była zmianka o ustąpieniu wyspy *Gwadalupy* dla *Szwecyi*, i czyliby w samej rzeczy *Anglia* miała zamiar przymuszenia orężem *Norwegii* do poddania się *Berlu Szwedzkiemu*? Minister odpowiedział, że w umowie z *Francją* nie masz żadnej zmianki o wyspie *Gwadalupie*, i że los ostateczny tej wyspy, równie jak *Norwegii* od dalszych jeszcze układów *Mocarstw Sprzymierzonych* zależy. — Ostatnie *Gazety Amerykańskie* do 13go *Marca* dochodzące donoszą, że *Deputowany z Maryland P. Vright* w Izbie Niższej proponował, aby w czasie układów o pokoy z *Anglią* zakaz wprowadzenia *Angielskich* towarow był zawieszony, ale ten projekt większością 68 przeciwko 65 głosow odrzucony został. *Gazeta Wasyngtońska* twierdzi, że wiadomość o zbliżeniu się do pokoiu z *Anglią* nie ma żadnej zasady.

Okręt na którym *Ludwik XVIII* przepłynął do *Calais*, ma odejść do *Boulogne* dla przewiezienia *Wysokich gości z Francyi do Anglii*. Twierdzą, że w obliczu tych *Wielkich Osób* odbędzie się zasłubienne Xięcia *Następcy Oranii*, z *Córką Xięcia Regenta*, w *Londynie*.

Podług naynowszych wiadomości z *Hiszpańskiej Ameryki*, w ostatnich dniach zeszłego roku *Wódz Jursurgentow Don Morelos* został na głowę pobity przez wojsko *Mexykańskie* *Wice Króla* pod wodzą *Jenerała Don Liana*. (z *G. B.*)

TURCYA

z *Konstantynopola 14go Kwiet*. Znajdujący się przy tutejszym Dworze *Posel i Pełnomocny Minister Rossyjski* *Tayny Konsyliarz Italiński*, d. 24go *Marca* miał audyencyą u *W. Wezyra*. Ceremonia w tém zdarzeniu była tak przepyszna i wspaniała, iakiey do tego czasu nie było tu przykładu. *Worszaku* *Posła* znajdowali się nie tylko *Urzędnicy Poselstwa Rossyjskiego*, lecz nadto, wielu *Anglikow i Szwedow*. W czasie przejazdu *Posła z Pery* na drugą stronę *Konstantynopola* grzmiały działa z okrętow *Rossyjskich*, których więcey sta stało w tutejszym porcie. W kanale przed *Seraiem* pływało 80. szalup pod *Rossyjską Flagą*. — *Wezyr* przyjął *Posła* ze szczególnym upoważeniem, dał mu bardzo przyjazną odpowiedź, i podług zwyczaju, ofiarował w darze wielkiej ceny sobolowe futro.

Dnia 29go *Marca* tenże *Posel* miał uroczystą audyencyą u samego *Sultana*. Ceremonia ieszcze był świetniejszy, niż przy audyencji u *W. Wezyra*. *Zbiór ludu* na ulicach nadzwyczajny. *Wszyscy* wyrażali *naywyższą radość* z tej utwierdzającej się przyiazni między *Państwem Rossyjskim a Portą Ottomańską*. Po ugoszczeniu rannym obiadem *poselstwa* w *Pałacu Sultana*, i zwyczajnym rozdaniu *futer* podług rangi, *poselstwo* było przedstawione *Sultanowi*. *Posel* miał mowę, która przez *Dragomana* i *W. Wezyra* *Sultanowi* tłumaczoną była. — Tegoż d. *Minister Szwedzki* dla *Poselstwa Rossyjskiego* dawał wielki obiad.

(z *Pocz. Póln.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE

— *Arcy Xiężna Marya Ludwika* w przejeździe swoim potrzebuie na każdej stacyi 116 koni. Orszak jej składa się z 62 osób. Przejeżdżając przez *Szwajcaryę* przypatrywała się kaskadzie *Reńskiey*, i oglądała jezioro *Zurychskie*. Dnia 20 *Maja* miała przybyć do *Schönbrunn*.

— Od 14 do 26 *Kwiet*. zawinęło do *Tryestu* 167 kupieckich okrętów. — *Okrąg Kulmski*, który w roku zeszłym ucierpiał przez wojnę, *Cesarz Austriacki* nie tylko od podatkow uwolnił, ale wielkie mieszkańcom kazał dać wspomóżenie.

— We *Francyi* uchylono *katechizm* używany za *Bonapartego*, i dawny *Dyceczalny* wprowadzony został.

— *Xiężna Angouleme* w ubiorze swoim zachowuje *naywiększą prostotę i przystoynosc*: nosi *póspolicie białą suknię*, stąd już *powszechna moda* w *Paryżu*, *kolor biały*, i *lilia we włosach*.

— Dla ułatwienia *biegających wydatków* *Hr. Artyzy* pod 29 *Kwiet*. upoważnił *Ministerium Finansów* do wydania *rociu milionów franków* w *biletach skarbowych*: po trzech miesiącach *papiery* te wykupione z *nagrodą 2ch procentu*, i *spalone* będą.

— *Dowodcy Rozboynikow*, którzy były *Królowey Westfalskiej* *powoz zatrzymali i zrabowali*, *Montbreuill i Desies*, zostali *schwytni* w *Rouen*.

— *Główna kwatery Xięcia Brunświckiego* 20go *Maia* była w *Bruges*. *Milicya Pruska*, która stała w *Mechlinie* powraca do domu, a jej miejsce zajmują *Anglicy i Szkoccy gorale*.

— *Artyllerya i bagaże* przeciągają ustawicznie przez *Bazyłę*, z *Francyi* udając się do *Niemiec*. 25 *Kwiet*. przechodziły już 2 *regim. Austriackie* — *Rezerwy Rossyjskie*, które były w *Frankonii* powracają ku *Odrze*.

— *Oficerowie Rossyjscy*, którzy powracają przez *Bazyłę* twierdzą, że *Paryż* zawiódł ich *oczekiwanie*, i że *S. Peterzburg* jest *mierównie piękniejszym*.

— *Miasto Avignon* i jego okolice ucierpiały *bardzo* w czasie *rewolucyi*, i ta jest *przyczyna* tego *rozjątrzenia ludu*, które teraz *Bonapartego* w tak wielkie *wprawilo niebezpieczeństwo*.

OGŁOSZENIE RZADOWE.

1. Oł Mińskiego Guberskiego Rządu czyni się wiadomo, iż żądający kupić pozostały, po śmierci byłego w 1812 roku w mieście Minsku w czasie Francuskiego Rządu Kommandanta Polskiej służby Majora Michałowskiego żony Maryi Hrynceonczynny Michałowskiej, rozmaity ruchomy majątek, stawić się mogą dla targu, do Guberskiego Rządu, w terminie trzechmiesięcznym od pierwszego ogłoszenia w Kuryerze. Dnia 12 Maja 1814 roku.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1. Roku 1814 miesiąca Maia 13go dnia. Urodzony Stanisław Paszkiewicz pozywa Edyktalnie Urodzonego Adama Mołochowca, gdziekolwiek znajdywać się mogącego przed Sąd Grodzki Kowieński na Kadencyą Maiową lub Extrakadencyą sądzić się mogącą, o to, iż obżałowany w roku 1813 8bra 13go, przybywszy w Powiat Kowieński z Plenipotencyą od brata swego Jędrzeja Mołochowca sobie wydaną i w Subselliach Nowogródzkich przyznaną, na mocy onęj Oblig temuż Jędrzeiowi Mołochowcowi na złch 5,000 w roku 1807 miesiąca Januarij dnia 11go przez urodzonego Józefa Hoppena Skarbnika Trockiego wydany, żądającemu Paszkiewiczowi przewlekował, z obowiązkiem jednak tak na Dokumentie Assekuracyjnym, iako też i w Obligu pomienionym nie wprzódtęj suminy odbioru, aż po uzyskaniu przez żądającego Dellatora, czy to ugodą, lub też Processem od Urodz. Hoppena. — Dopiero gdy urodzony Hoppen pozwał żądającego Delatora i oraz Jędrzeja Mołochowca w poparciu dawniej rozpoczętego Processu, celem znokczemnienia tej pretensyi, i uzyskania przez extradycyą przelanego Obligu. — Żądający Paszkiewicz widzi nawzajem potrzebę pozwania i pozywa Obżałowanego Wlewkodawcę, tak dla znajdowania się przy Sprawie i wyprobowania ważności przelanego Obligu, iako też wrazie onego znokczemnienia, dla zwrotu wydanego na równą ilość kondycjonalnego Skryptu — z Ostrzeżeniem zarazem czyniącym się, iżby nikt takowego kwestyonowanego Obligu przez żądającego Paszkiewicza wydanego nie nabywał, i w iakiejkolwiek o ony układy niewchodził. — Takowy pozew przybity oddzielnie do drzwi Sądowych Subselliów Kowieńskich. —

Jerzy Woyna Wozny Pttu Kowień.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski do rozdziału majątku W. Józefa Wygonowskiego Brzeskiego Wywodowego Deputata, dla zaspokoienia jego Wierzycieli i Pretensorów, Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu Litt. Grodzien Gubernii w roku ter. 1814 dnia 7go Marca wyznaczony, w majątności tegoż Baranki w Brzeskim Powiecie dnia 1go ter. Maia Akt Exdywizy rozpocząwszy, Dekretem dnia 2go tegoż miesiąca zapadłym, też Baranki, a w Kobryńskim Powiecie Janopol z attynencyą w Krupczycach i Niełowieczce z pod byłych Possessyów pod wiedzę Sądu wzięwszy, Inwentaryą, i Administracyą urządził. — Schedę Tomaszki w tymże Powiecie do końca rozpoczętego między Bracią Debitora przez uprzedni Kompromiss działu, na rzecz masy Kredalney ulepszył — Wymiar Geometryczny za dobrowolną stron z Komornikiem ugodą temuż poruczył — Komportacyą na stawiających i niestawiających stronach na dzień pierwszy Julii t. r. przy Aktach Ziemskich Brzeskich na 4ro-tygodniową perystencyą pod winami przeznaczając, Kredytorom za Obligami, w Possesjach nie byłym, w tym czasie niekomportującym, spełnić oną w dniu 3m po Reassumpcyi powtórnego zjazdu w Kanceli Sądu Exdywizorskiego dozwolił — Akta z byłymi Possessorami od dnia 8go Augusta zacząć w Janopolu, i kolejno w dalszych choćby pod niestanność strony, a sprzedaż ruchomości i żywiołów z publicznego targu w Barankach w dniu 3m po otwarciu przyszłego zjazdu oznaczył, i dalsze przez szczegóły kwestye i prawidła Remissy załatwił, a Sądowictwo do dnia 17go Augusta t. r. lub w razie uchybienia za 4ro-tygodniowym Obwieszczeniem do Baranków przeznaczając, przez Gazetę Kurjera Litewskiego Publiczność zawiadomic postanowił — W skutek czego o powyższym, i o zadeklarowanej Dekretem Sądu Głównego dla nieprzychodzących stron Ammissyi rzeczy, niniejsze po ogłoszeniu w dniu dzisiejszym wyroku, przesyła do Redakcyi dla trzykrotnego w Gazecie wydrukowania, Ogłoszenie. — Działo się w Barankach roku 1814. miesiąca Maja 4go dnia

Stanisław Matusewicz Prezes Graniczny Powiatu Brzeskiego i Exdywizor.
Kasper Rószczie Pisarz b. Z. P. K. i Exdywizor.
Kazimierz Józef Stępkowski Pisarz b. Ziem. Pttu Prużań. i Exdywizor.
Józef Dąbrowski Granicz. Prużań. i Exdywizy Regent.

2. Dekretem Remissyjnym Ziemskim Wileńskim naznaczony Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku W. Jmśc Pani Marcianny Murawskiej b. Antreprenerki Teatru Wileń: przez ustanowiony pierwszy zjazdowy wyrok na wszystkich Kredytorach i Pretensorach, oraz Debitorach Komportacyą wszelkich Dokumentow pod regestrami od dnia 12 Junii po dzień 12 Julii roku idącego do Kancellaryi Aktowej Ziem: Wileń: wespół z oddaniem kopii z Spraw spełnić się powinna uznał, a na samey JP. Murawskiej nie tylko Dokumentow in natura, lecz nadto wszelkiego ruchomego majątku na regestrze w tymże terminie i miejscu skutecznicić się powinna przeznaczył i perystencyą cztero-niedzielną zamierzył, Administratorow nad kamienicą w mieście Wilnie pod Nrem 400 sytnowaną i Folwarkiem Działuny zwanym w Powiecie Wileń. leżącym wyznaczył, pomiar tegoż Folwarku zadeterminowawszy Jeometrow przeznaczył i reguły dla nich przepisał, oraz dalsze zwykłe początkowe ustanowiwszy wyroki, termin powtórnego zjazdu do kamienicy wyż Numerem pomienioney z wolnością przeniesienia Juryzdykcyi dzień 12 Oktobra roku terazniejszego 1814 zamierzył; żeby więc Kredytorowie i Pretensorowie JP. Marcyanny Murawskiej pod upadkiem swych pretensyow, a Debitorowie że etiam w niestanności oczewisty nastąpi Dekret w przyszłym ostatecznym terminie do jednoczasowey łączyli się rozprawy, przez niniejszą trzykrotną zawiadamia awizacyą.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątku Białozorowie w Powiecie Upitskim agitujący się, WW. JPP. Pretensorow i Debitorow, obojga WW. Sęstwa Sopockow zawiadamia, iż dnia dwudziestego szóstego terazniejszego Miesiąca Maja, oczewisty w całej Sprawie Dekret promulgować będzie — Datt 1814. Msca Maja 10 dnia w Białozorowie.

Wincenty Mołochowiec Sędzia Grodzki Kowieński
Prezdujący.
Sędzia Grodzki Pttu Trockiego
Exdywizor.
Teodor Pietkiewicz Grodzki Wilkom: Pisarz Exdywizor.

3. Sąd Taxatorski Exdywizorski Dekretem Sądu Gł: Wileń. 2go Departamentu pod dniem 23 Marca 1812 roku zapadłym, do uczynienia wszystkim Wierzycielom, zeszłego Jenerała b. woysk Pol. i kawalera Janusza Oyca, a Kapitana tychże woysk Stanisława syna Hrabiów Tyszkiewiczow, z pozostałego tak ruchomego, jako i nieruchomego majątku, sposobem taxy wieczystey satysfakcyi wyznaczoney, za obwieszczeniem do majątności Srzednika w Powiecie Rosieńskim leżącey zjechawszy dnia 22 Aprila roku terazniejszego 1814, w uprzątnieniu szczegółow stopniowi Akcessoryjnemu przynależnych, komportacyą na wszystkich Kredytorach, Pretensorach i Debitorach, oraz W. Eufrozynie z Hrabiow Tyszkiewiczow, Hrabini Tyszkiewiczowey Jenerałowey i Sukcessorach zeszłego Janusza Hrabi Tyszkiewicza na dzień 1szy Junii roku terazniejszego 1814 do majątności Srzednika do Kancellaryi Sądu swojego uznał, Akta Inkvizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z Possessorami majątkow, oraz wymiar naznaczył — a Ichmość Panow Komornikow do zjechania się na ten termin 1. Junii do majątności Srzednika, dla odebrania Dekretem przepisanej Instrukcyi, i do rozpoczęcia natychmiast po wziętej Instrukcyi, oznaczoney sobie czynności, pod utratą naznaczonego wydziału, a wolnością zaięcia onego dalszym przybyłym Komornikom zobowiązał; Adcytacyą wszystkich do odkrycia status activi & passivi masy funduszu uznał, i do tego celu osiadłych i nieosiadłych, a wiadomych z miejsc mieszkania porządkiem praw Lit., niewiadomych zaś

przez Edyktalne Cytacye, wzywać do rozprawy nakazał — Termin zjazdu swojego na dzień 1 xbra roku terażniejszego 1814 do majątku Szrednika naznaczył, i żeby na ten termin wszyscy Wierzyciele pod upadkiem swoich pretensyi, a dłużnicy pod obawą odpowiedzi, ze wszelkiego ich majątku i przeznaczenia z nich pod ich nawet niestanność skutecznę dla tychże Wierzycieli zeszłego Janusza Oyca i Stanisława Syna Hrabiów Tyszkiewiczów satysfakcyi, przed tymże Sądem sami przez siebie lub też przez prawnie umocowanych Plenipotentów stawili się, przez trzykrotne ogłoszenie w Gazetach Kuryera Litewskiego wszystkich, którymby tego wiedzieć było potrzeba, zawiadomić postanowił — Dnia 5 Maja 1814 R.

Wawrzyniec z Klimonta Klimowicz Grodzki Wilekomir: Prezydent Exdywizor.

Adam Kozakowski Prezydent Grodzki Kowieński Exdywizor.

Felicyan Godow Ziemiński Telszewski Pisarz.

Michał Rodziewicz M. W. S. Z. P. Wileyskiego Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziemiński Pttu Wileyskiego Exdywizor.

Zgodność z Protokółem Sądowym zaświadczam — Regent Sądu Exdywizor: Józef Witkowski.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyinyim drugiego Departamentu Sądu Głównego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w roku terażniejszym dnia 3go Marca nastąpił do majątności Przedzielska w Powiecie Prużańskim położony Działki zeszłego Felixa Chrzanowskiego byłego Marszałka Prużańskiego przeznaczony, i w terminie dnia 20go Aprila kompletem zebrały — Administracyą majątności Przedzielska i Wielkiej, oraz pomiar tychże, komportacyą po Sukcessorach zeszłego Chrzanowskiego Dokumentów wszelkich funduszów Wierzycielom, a wzajemną po Kredytorach i Pretensorach należność tychże wyświadczyli, do Kancellaryi Ziemińskiej Prużańskiej w dniu 1m Junia z terminem czteroniedzielnym komunikacyi — Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i Weryfikacyi z Tradycyinych Possesorów i byłych Administratorów przeznaczył — Termin zaś powtórny zjazdu swego w dniu 10 Julii bieżącego roku zakreślając, awizując wszystkim Kredytorom i Pretensorom do majątku zeszłego Felixa Chrzanowskiego byłego Marszałka Prużańskiego pretensye mieć mogących, ażeby pod upadkiem swych należności z dowodami w tym terminie jawni się sami lub przez Plenipotentów do Przedzielska, i że w dniu 15 Julii tego roku Licytacya Mobilijów, Srebra, Cynny, Międy, Szklę, Fajnsu, rozmaitych naczyń, Zegarów, Garderobu, Bielizny, Pojazdów, Koni, Bydła, wozów, żywności odbywać się będzie w obecności Krajowych to Ogłoszenie podać postanawia — Dnia 23go Aprila 1814 roku

Jan Dąbrowski P. Z. P. Kobryn. i Exdywizor.

Józef Sierżputowski Exdywizor.

Michał Marchelewicz Pisarz Ziemiński Kobryński i Exdywizor.

Faustyn Witwicki Regent b. Ziemiński Pttu Kobr. i Exdywizor.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1 W. Jpan Józef Bakowski, dawnie dwukrotnie na Pisarstwo Grodzkie; następnie na Urząd Prezydencyi Ziemińskiej Powiatu Trockiego przez dwa wybory na Zgromadzeniu Powiatowym Szlacheckim, nieprzerwanie i zawsze jednogłośnie wybrany, w niechętnym i napastnym zaskarżeniu z honorem uniewinniony, w tymże Urzędzie Prezydencyi Ziemińskiej Powiatu Trockiego, od Władzy Zwierzchniczej approbowany, z satysfakcyą zasługom swoim, i ufności Obywatelskiej odpowiedną, w Sądzie Ziemińskim Powiatu Trockiego, sobie właściwe stallum obiał i zasiadł.

2 Szkoła Głuchoniemych, pod Dyrekcją X. Zygmunta Ru 1311 w Wilnie w Domu JXX Misyonarzów rozpoczęta z Głuchoniemymi uczniami, przerwaną została z przyczyn zasądzonych publicznych okoliczności — Tenże sam X. Dyrektor Głuchoniemych poświęca powtórnie swoją pracę i pomoc dla tych nieszczęśliwych, od natury upośledzonych dzieci, i wzywa ich Rodziców troskliwych, aby ustnie, lub przez pismo do niego nadgłosili się — Zyczy sobie mieć wiadomość o wieku pomienionych dzieci: mające mniej ośm lat, nie są zdolne do tej nauki — Miejsce na edukacyą tymczasową obiera się w Domu JXX Misyonarzów Wileńskich — Z większym pożytkiem poszłyby ta nauka, gdyby liczba Uczniów zebrała się przynajmniej do szesciu osób. — Czas otwarcia tej szkoły w powtórny obwieszczeniu się naznaczy.

2 Niżej podpisany dostrzegłszy w Kuryerze Litewskim umieszczone doniesienie przez W. Jpana Jana Sierżputowskiego Adwokata Sądu Głównego, iż dobra Franciszka Graffa Dunina Jundziłła byłego Podkomorzego Grodzkiego Kawalera Ona białego w Gubernii Grodzkiej, Minskiej i Wileńskiej, są na Exdywizyą oświadczone. Winiem uczynić ostrzeżenie, iż zostawiając w moim własnym władaniu i rozrządzeniu Dobra Ikozińskie z attynencyami piyncypalnie w Minskiej Gubernii sytuowanemi, a w małej części w Wileńskiej — Same tylko dobra Brzostowicy murowane z attynencyami w Gubernii Grodzkiej położone, JW. Wi-

ktoremu Graffowi Duninowi Jundziłłowi Synowi memu cedowałem, a przy ustąpieniu Dóbr tych przyłączyłem razem tabelę cięgarów opartych na tamtych Dóbrach w troynasob onym cięgarom odpowiednych. Wszakże gdy Synowi memu zdało się (nie dla nie dostatku odpowiedzi onerom, ale dla nadto gwałtownego nacisnienia Kredytorów i dla zatrzymania prawie wszystkich dochodów i Intrat z racyi zabronionego Handlu i zatrzymaney cyrkulacyi Pieniędzy) Ja nie należąc do takowego oświadczenia Dóbr na taxę, ani mając zamiaru przystąpienia i łączenia się do takowego aktu, najsoleniejsze moie uczyniłem zażalenia w aktach Publicznych, że mając sytuacyą moją innych Guberniach oddzielnych, a żadney posiadłości w Gubernii Grodzkiej, nie należę do dzieła, do którego żadnego kroku i akcesu ani przez siebie, ani przez mych Plenipotentów nie uczyniłem, i mam to sobie za powinność tymczasowie donieść.

Franciszek Graff Dunin Jundziłł były Pttu Grodzien. Podkomorzy Kawaler Poil. orderów.

1. 1814 Aprila 13 dnia Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemi Pttu Stuckiego i całą powszechnością w imieniu W. Jpani Salomei z Wodzińskich Kosinskiej Rotm. Oszmiań czyni się Oświadczenie w następnęj osnowie: Iż W. Rotm. Kosinska potrzebuje Officialisty, któryby zajmując się ułatwieniem czynności, w kolei urzędzenia Ekonomicznego majątności Beresowca w Nowogrodzkim Powiecie Gubernii Lit. Grodzkiej był oraz pomocny w wypadłych interesach prawnych: jakich najmniej mieć mogła, gdy w prędkim czasie nie upatryła osoby, którejby formalną pełnomocną Plenipotencyą wydać zdeterminowała się, i gdy wreszcie (mimo ciągłą rezydencyą w mieście Nieswiżu dla kuracyi) o wszystkich szczegółach w Prawnym i Ekonomicznym stosunku sama wiedzieć zaw sze żądała: przyznając przeto na usługi JP. Ferdynanda Dąbrowskiego in Octobri w Roku przeszłym 1813 bez Plenipotencyi na ten raz niepotrzebney, polecała jemu podawanie różnych od Rządu posiadanych wiadomości, zdawanie rekruca i inne tym podobne czynności, chcąc aby tenże JP. Dąbrowski zawsze się do jey referował. Lecz JP. Dąbrowski nie starając się wprzód do jey przekonac, iż w osobie jey zupełną ufność położony można, w późniejszym czasie (zgadzając trudno dla jakich powodów) zaczął dopominać się o Plenipotencyą dla siebie, nad wydaniem której kiedy się najmniej W. Kosinska zastanawiała i kiedy osoby jey przyjazne radziły domieszcć przynajmniej w takowej Plenipotencyi wyraz obowiązku stosowania się do Instrukcyi udzielney czyli referowania się zawsze do samey Aktorki, ułożona tedy Plenipotencya przez JP. Dąbrowskiego, do której jeden Pieczętarem pisał się W. Stanisław Reyten, pozostała u jey do dalszego rozważenia, a więc ani więcej Pieczętarczy nie prosiła, ani tym bardziej przyznaniem upowazni już nie osmieliła się — Jakową nieuzupełnioną Plenipotencyą, gdy mimo determinacyą teyże W. Kosinskiej w pomienionym raz JP. Dąbrowski zabiał, a następnie W. Kosinska ostatnich dni Marca teraż. roku widziła się zmuszoną rozstać z Officialistą swoim tymczasowym, który sam tego żądac zdawał się przez niechętnę swoje zajmowanie się wynagradzając przeto podług słuszności za czas pobytu JP. Dąbrowskiego dopominała się o zwrot Plenipotencyi zabraney, aczkolwiek ta waioru żadnego mieć nie mogła, i za nią żadney czynności ułatwić JP. Dąbrowski nie miał prawa, której gdy zwróconey sobie nie ma, przez niemieysza przeto Oświadczenie za niebyłą ogłaszając, ostrzeżenie każdego ktokolwiek w tej mierze interesowanym być może, aby się z JP. Dąbrowskim o najmniejszy szczegół układać nie ważył, a jeśli cokolwiek jest postanowionego (czego się spodziewać nie godzi) to wszystko W. Kosinska zna być nieważnym i ulegac skutkom czynności JP. Dąbrowskiego nie deklarując — Ze zaś JP. Dąbrowski przy wydaleni się swoim zabrał bez opowiedzenia bryczkę i parę koni, zwrotu przeto pośrednictwem Policyi dopomnieć się przedsięwzięć, takowe Oświadczenie do Akt Nowogrodzkich przeniesć i w Kuryerze Litewskim ogłosić postanawia — Które jako proszony podpisał.

Aloizy Terpiłowski.

1 Po zesłym Tomaszu Krassowski, przy byłym Sądzie Trybunalskim, a póżniocy Sądzie Głównym Departamentu Cywilnego Gubernii Litewsko Wileńskiej, Agencie, u pozostałej wdowy W. Magdaeny Krassowskiej znajdujący się powierzone jey Mężowi od różnych Obywateli Prowincyi Litewskiej papiery, których odebranie wolne jest każdemu z Aktorów, którzy upraszają się, aby tak dla uwolnienia awizującej, od próżnego ciężaru, jakoteż dla dogodzenia interesom Właścicieli, każdy swoje papiery odbierał, mieszka w Klasztorze Pauien Zarzeczných w Wilnie.

Magdalena Krassowska.

1 Niżej podpisany, powodem nie oddania przez Enocha Berkowicza Palastyna powierzonych mu Kart i Obłgów, zrobił w Dodatku Kuryera Litewskiego ostrzeżenie — Teraz zaś gdy tenże Palastyn uczynił obrachunek i w nim wyświadczył jakoby od Szemiota nie więcej wziął za Kartę na czer. złch 60, iak czer. złch 50, i Rewers na Kwit niby z opłaconych uprzednio czer. złch 10; od JW. Rudominowey wyrzcił, że nic z gotowych pieniędzy nie wziął, lecz za procent od summy czer. złch 290 do dnia 29go gbra 1814, i za dalsze summy przyjął, Kartę na Imie własne na Rubli 427, i oną niżej podpisanemu przełał; inne wszystkie w naturze zwrócił; a tem porządkiem opierając tenże rachunek na rzetelności, rzecz ze mną ukończył — O czém przez ninieyszą awizacyą zawiadamia się.

Simson Abrahamowicz.